

5 JANUARI 2020

WOORDJE VAN DE VOORZITTER

IN DIT NUMMER:

WOORDJE VAN DE VOORZITTER	1
WIST JE DAT?	2
NIEUW OP DBK	3
DBK GAAT EUROPEES	5
VIA ODN BOSCO	6
OP DE KOFFIE MET NATHALIE DEPOORTER	7
OP DE KOFFIE MET PHILIPPE MONSEREZ	9
FACEBOOK-SPROKKELS	11
UITNODIGING	12
TEN SLOTTE	15
FACEBOOK WEBSITE	

Voorwoord

In deze Kerstperiode sta ik graag eens stil bij een vergeten aspect van het kerstverhaal. Ik citeer stukken vanop de website www.kerknet.be uit een artikel, geïnspireerd door o.a. Roger Burggraeve, sdb en oud-leerling (afstudeerjaar 1961):

De vergeten tranen van Kerstmis

"... Eind december vorig jaar organiseerde vzw Crea Thera op het strand van Zeebrugge een herdenkingswandeling voor migrantenkinderen die omkwamen tijdens hun overtocht op zee. Niet toevallig hadden de organisatoren hun initiatief gepland op 28 december, de dag waarop de Katholieke Kerk het feest viert van de 'onnozele' kinderen, slachtoffers van toenmalig koning Herodes..."

Kerstcyclus

Om te verhinderen dat de feesten van Kerstmis en de Heilige Familie zouden verbleken tot 'brave, fletse feesten', moet men er uitdrukkelijk de herdenking van 28 december mee verbinden. Kerstmis krijgt pas zijn volle betekenis mét de onschuldige kinderen. Als we vandaag om ons heen kijken, kunnen we alleen maar vaststellen dat die situatie van 2000 jaar geleden nog altijd actueel is. Initiatieven als de herdenkingswandeling voor verdronken vluchtelingkinderen op 28 december op het strand van Zeebrugge herinneren ons aan die ongemakkelijke waarheid, die integraal deel uitmaakt

van het kerstgebeuren en daarom verdient opgewaardeerd te worden."

En ik denk hierbij ook aan een getuigenis uit de Standaard van 28 dec: Terugblik bij de "V" van Verdrag van Genève. Sarahardini, een Syrische vluchteling, en Sean Binder, een Iers-Duits student zijn voor een NGO werkzaam om bootvluchtelingen uit zee op te vangen op het Griekse eiland Lesbos. De twee werden 106 dagen opgesloten wegens 'smokkel van illegalen, lidmaatschap van een criminele organisatie...'. Ze zijn op borg in afwachting van hun proces vrijgelaten.

Uit het interview:

We komen op een punt dat je eerst een paspoort vraagt voor je iemand van verdrinking redt: "s Nachts staan we in teams van twee op de uitkijk... Als we een boot zien bellen we de kustwacht... en sturen we een team om dekens, warme dranken en kleren uit te delen. Pas als de kustwacht het ons vraagt, omdat ze er zelf niet geraken, trekken we met een eigen reddingsteam de zee op. De samenwerking met de autoriteiten is altijd amicaal verlopen. Tot ze ons arresteerden..." "In Duitsland is er een wet die zegt dat je schuldig bent als je iemand, die verdrinkt, niet helpt. Verzuim. ..."

Dat 2020 warmte, licht en vrede mag brengen voor jullie en voor alle mensen...

Zalig Kerstfeest en Gelukkig Nieuwjaar.

Mossel-feest 2020

Vrijdag 17 januari

Zaterdag 18 januari

Zondag 19 januari

WIST JE DAT?

... Matthijs Roets en Bram Van Beneden versterking kregen bij hun optreden van van Charlotte Beyst, Matthias Depaetere en Erik op de jaarlijkse ontmoetingsavond van de oud-leerlingen?

.. de leerlingen van het eerste jaar lessen mediawijsheid kregen in een heuse 'smartbus'?

... de school warm liep voor de warmste week? Er werden koekjes verkocht in de caravan en er werden plaatjes gdraaid.

... Bart Decancq, oud-directeur en nu afgevaardigd bestuurder, persoonlijk het nieuwe schoolgebouw kwam inwijden?

NIEUW IN DON BOSCO KORTRIJK

Met 10 waren ze 'nieuw op Don Bosco Kortrijk'. Traditioneel kregen ze een drietal vraagjes voorgeschoteld. Stel jezelf voor in 3 kernwoorden. Waarom koos je voor het onderwijs? Wat is jou het meest opgevallen de voorbije maanden? De antwoorden varieerden nogal in lengte, maar waren steeds boeiend. We stellen er vier aan u voor.

FEE CHRISTIAENS

"Tijdens mijn jaar als leidster in de jeugdbeweging kwam ik tot de ontdekking dat ik heel graag met jongeren aan de slag ga."

Ik ben een enorme muzikliefhebber met ver uiteenlopende muziekgenres, kan enorm genieten van een goed boek maar evengoed van een goede wandeling. Reizen is voor mij de ultieme ontspanning maar dichterbij huis geven vrienden mij de nodige energie.

Het kiezen voor een sociale richting om in verder te studeren was voor mij vanzelfsprekend, en tijdens mijn jaar als leidster in de jeugdbeweging kwam ik tot de ontdekking dat ik heel graag met jongeren aan de slag ga. Het onderwijs op zich sprak me aan omdat je hierin samen met de jongeren op pad kan gaan in hun ontwikkeling en hen ondersteunen in de moeilijkheden die zij op dit pad tegenkomen.

Na een jaar stage te lopen op deze school merkte ik dat de visie en de manier van omgaan met leerlingen op een Don Bosco school heel nauw aansluit bij mijn persoonlijke waarden en normen. De manier waarop leerkrachten en leerlingen samen op pad gaan, de gastvrije en open schoolsfeer vallen me zeker op.

FELICIA COTTENIER

"Don Bosco blijft voor mij een zeer bijzondere plek waar ik elke dag opnieuw met een warm hart naar toe fiets."

Ik ben Felicia Cottenier en ik geef momenteel natuurwetenschappen in de tweedes. Sinds kort huis ik samen met drie andere oud-leerlingen uit Don Bosco. De school heeft me eigenlijk nooit volledig losgelaten.

Op een onbewaakt moment kun je me gegarandeerd vinden in PandA of op een rommelmarktje in het Kortrijkse. Ik vind het heerlijk om tussen oude spulletjes te snuisteren en er de parels van tussen te halen. Ons huis staat er vol van. Sportieve hobby's heb ik niet, maar bewegen doe ik elke dag op mijn fiets naar school.

Bewegen heb ik ook heel lang gedaan bij de jeugdbeweging. Eerst als lid en later ook als leiding. Vier jaar ben ik trotse leidster geweest bij Chiromeisjes Marke.

Met mijn ervaring als Chiroleidster was de studiekeuze voor leerkracht snel gemaakt. Ik wist dat ik iets wou doen met jongeren en na vier jaar studeren stond ik voor de klas.

Ik ben nog op niet veel andere scholen geweest dan deze. Het blijft voor mij een zeer bijzondere plek waar ik elke dag opnieuw met een warm hart naar toe fiets.

NIEUW IN DON BOSCO KORTRIJK

SIMON CLARYSSE

“Iedere dag als leerkracht is anders.”

Ik ben Simon Clarysse. Ik geef Nederlands aan de derdes, vierdes en vijfdes. In mijn vrije tijd vind je me vaak terug in de buurt van een voetbalveld. Ik heb mijn eigen cafévoetbalploegje (“de Fortis”). Daarnaast ga ik iedere thuismatch van KV Kortrijk bekijken. De voorbije weken echter een ware opgave. Je vindt me vaak in de plaatselijke - veel te dure - cinema. Een geestige comedy of bloedstollende thriller: heerlijk. Mijn derde passie is muziek. Ik bereid graag mijn lessen voor met mijn vaste playlist op YouTube.

Ik koos voor het onderwijs omdat iedere dag als leerkracht anders is. Ik denk niet dat ik me snel zal vervelen. Het sociale contact met de leerlingen vind ik de max. Ook mijn stappenteller is na een volledige lesdag tevreden. En ja, die vakanties.....Die neem ik er wel bij.

De omgang tussen leerkrachten en leerlingen is zeer gemoedelijk. Ik heb het gevoel dat er van beide kanten veel respect uitgaat. Een paar van mijn beste vrienden zaten hier vroeger op school. De verhalen die zij me vertelden, kloppen met wat ik nu hier als nieuweling ervaar.

Een tweede ding dat me opviel, is dat ik rond half één mijn colaatje nodig heb. Ideaal om de ‘middagblues’ te overwinnen, om opnieuw met een volle benzinetank les te geven.

SOFIE OUSTA

“Mijn opdracht bestaat erin om jongeren te prikkelen, hun enthousiasme aan te vuren en hen te laten geloven in hun eigen kunnen.”

Mijn naam is Sofie Ousta. Ik woon in Marke. Sinds dit schooljaar geef ik Frans en Nederlands in de eerste graad. Ik ben een zijinstromer wat impliceert dat ik pas op latere leeftijd heb gekozen voor een job in het onderwijs. Het was een late maar weloverwogen beslissing. Mijn opdracht bestaat erin om jongeren te prikkelen, hun enthousiasme aan te vuren en hen te laten geloven in hun eigen kunnen. Een mooier takenpakket kan ik me niet wensen.

In Don Bosco sta je als leerkracht tussen de leerlingen. De verbondenheid tussen de leerlingen en de leerkrachten viel me heel snel op. Dat lijkt me het ideale fundament om tot leren te komen.

DON BOSCO KORTRIJK GAAT EUROPEES

Het is bijzonder verrijkend om eens buiten de grenzen te kijken hoe het er elders aan toe gaat in het onderwijs. Ons vorige Europese project heeft onze wetenschappers ertoe aangezet het O&O-project in de derde graad op te zetten.

Hierdoor geïnspireerd lopen er nu nieuwe Europese projecten.

Het project 'Teachers as designers of learning environments' is een KA1-project. Dat betekent dat een aantal leerkrachten gedurende dit en volgend schooljaar naar het buitenland gaat om inspiratie op te doen rond onderwijsvernieuwing. Heidi Staelens en Sofie Dehullu gingen naar Wales en staken er heel wat op. U leest het ver-

slag hieronder.

How students become responsible for their learning

Tussen 13 en 18 oktober kregen Sofie (Dehullu) en ik de kans om bij te leren in UK-Wales: 'How students become responsible for their learning.'

We maakten deel uit van een Erasmus+ project waarbij innovatieve pedagogische aanpak bestudeerd wordt a.d.h.v. kennis, context verkennen, exploreren van mogelijkheden om tot verandering en groei te komen, te netwerken en te delen in de dagdagelijkse praktijk.

Het werd een boeiende week waarbij we door de headteacher Stephen Brady hartelijk ontvangen werden op Dene Magna.

Sofie en ik voelden ons onmiddellijk thuis op deze landelijk gelegen school. De gebouwen in het glooiende landschap deden aan Don Bosco Kortrijk denken. Ook de hartelijkheid, de openheid en de verbondenheid deden erg vertrouwd aan.

Toch merkten we al snel dat er niets aan het toeval overgelaten werd. Deze school heeft nu het label 'outstanding'; daar hebben ze met het hele team hard voor gewerkt. Omdat ze zo goed zijn, ondersteunen ze met hun expertise scholen in de buurt en ontvangen ze buitenlandse collega's.

In Dene Maga staat niet alleen de leerling centraal, maar ook de leerkracht! Teaching and learning is voor hen van cruciaal belang om 'outstanding' te blijven. De leerkracht wordt in zijn professionaliteit erkend en versterkt i.p.v. terecht gewezen op zijn of haar tekortkomingen. Vooral vormen van intern professionaliseren worden toegepast: observeren, reflecteren, coachen, toolboxmeetings, bestuderen van mekaars lessen ... Men heeft een cultuur geïnstalleerd waarin het geen bedreiging is om mekaars lessen te observeren en hulp te vragen. Er heerst een professioneel klimaat om te leren van mekaars sterktes.

Een derde pijler is het krachtig leiderschap. Beslissingen worden steeds getoetst aan de visie en het werkveld. De neuzen in dezelfde richting. Deze krachtige structuur stuwt iedereen vooruit. Ouders worden op infomomenten betrokken in het verhaal. Ouders weten duidelijk welke kaart er op de school getrokken wordt.

Deelnemen aan een Europees project is erg zinvol. Het verruimt de blik en maakt ons meer competent. Binnen onze overlegorganen willen we de opgeda-

ne kennis binnen

Erasmus+

Programme co-funded by the European Union

VIA, NOORD-ZUID ORGANISATIE VAN DON BOSCO

2019 was een feestjaar voor VIA Don Bosco! Op 2 september lanceerde VIA zijn campagne rond het recht op onderwijs. De start werd gegeven in Don Bosco Kortrijk met een actie met alle 900 leerlingen. Op een avondlezing mochten we in Kortrijk in dat kader eind september minister van Onderwijs Hilde Crevits ontvangen. VIA Don Bosco organiseerde in Brussel een internationale onderwijsconferentie met 46 vertegenwoordigers van onze scholen en tewerkstellingsinitiatieven in Afrika en Latijns-Amerika. Het werden vijf intense dagen vol uitwisseling over de socio-professionele integratie van kwetsbare jongeren. De mondiale meeting en het Youth for Change Belgium programma werden op een wel zeer bijzondere manier afgesloten, namelijk met het hoog bezoek van koningin Mathilde. Een groepje van onze onderwijspartners en jongeren kregen tijdens twee rondetafelgesprekken

de kans om in dialoog te gaan met de koningin.

Inleefreis Tanzania

In Tanzania ondersteunt VIA Don Bosco twee beroepscholen, een Teacher Training College voor de opleiding van toekomstige leerkrachten beroepsopleiding en een tewerkstellingsinitiatief. Jaarlijks krijgen een duizendtal kansarme meisjes en jongens er de kans om een beroep te leren en worden ze begeleid naar de wereld van het werk. Samen gaan we voor het recht op kwaliteitsvol onderwijs voor iedereen.

Om de inleefreis en de werking van VIA Don Bosco in Tanzania te ondersteunen, organiseren de wereldwinkeliers van Don Bosco Kortrijk een verkoop van kwalitatieve wijnen en handgemaakte pralines. Wie niet warm loopt voor pralines of wijn, kan ook wenskaarten kopen.

Bestellen kan via de webshop <http://inleefreis.donboscocortrijk.be> of via e-mail inleefreis@donboscocortrijk.be

CHOCOLATERIE
ROSSINI

CROMBÉ WINES S.O.

Inleefreis 2021

Steun jij ons ook?

HANDGEMAAKTE PRALINES

€7,00 / 250g
€9,00 / 375g

BESTELLEN KAN VIA DE WEBSHOP!

INLEEFREIS.DONBOSCOKORTRIJK.BE

<div style="border: 1px solid #ccc; padding: 5px; text-align: center;"> <p style="font-size: 8px;">LANGUEDOC 'LES ROCHERS CATHARES' WIT (2018) / ROOD (2016) / ROSÉ (2018)</p> </div>	<p>€6,87 per fles €40 (6 flessen)</p>
<div style="border: 1px solid #ccc; padding: 5px; text-align: center;"> <p style="font-size: 8px;">BORDEAUX SUPÉRIEUR - CHÂTEAU CHAPELLE D'ALIÉNOR (BY CHÂT. LA GAFFELIÈRE) (2016)</p> </div>	<p>€13,90 per fles €80 (6 flessen)</p>
<div style="border: 1px solid #ccc; padding: 5px; text-align: center;"> <p style="font-size: 8px;">BOURGOGNE BLANC - MAISON BOUCHARD & FILS - MÂCON-LUGNY 'CHARDONNAY' (2018)</p> </div>	<p>€13,50 per fles €78 (6 flessen)</p>
<div style="background-color: #f0a040; color: white; padding: 5px; border-radius: 5px;"> <p style="font-size: 8px;">CAVA BIENVENIDO BRUT</p> </div>	<p>€9,50 per fles €55,00 (6 flessen)</p>
<div style="background-color: #f0a040; color: white; padding: 5px; border-radius: 5px;"> <p style="font-size: 8px;">CHAMPAGNE AUTRÉAU PREMIER CRU BRUT</p> </div>	<p>€22,00 per fles €125,00 (6 flessen)</p>

Op de koffie bij oud-leerlingen...

Steven Verhamme

NATHALIE DEPOORTER

In 1986 zette Nathalie Depoorter (45) haar eerste stappen in Don Bosco. Ondertussen woont ze in Oostende, geeft ze les aan de Erasmushogeschool in Brussel en schrijft ze leuke boeken. Dit jaar maar liefst twee met 'Het grote goedemanierenboek' en 'Het kleine meisje Karel'.

25 jaar later keerde ze voor het eerst terug naar de gebouwen waar ze als 12-jarig meisje groot werd. Een vat vol herinneringen ging open...

Je woonde in de jaren '80 in Gullegem. Hoe belandde je destijds in Don Bosco?

Mijn moeder werkte bij Bekaert in Zwevegem en dus passeerde ze op de rit vanuit Gullegem quasi aan Don Bosco. DBK was dus vooral om praktische redenen de keuze waarom mijn broer Frank en ik naar hier kwamen. Van de eerste jaren is me niet zoveel bijgebleven. Die vond ik niet zo leuk omwille van de typische pubermeisjestoestanden waarbij vriendschappen en ruzies heel dicht bijeen lagen. De ene week was iemand je beste vriendin, de week nadien bekeek ze je niet meer. Vanaf het derde jaar viel dat weg en begon het leuk te worden. Het Don Boscollege was toen een heel vrije school tegenover de andere katholieke scholen uit het Kortrijkse. Zo mochten we vrijuit in discussie gaan met leerkrachten. Dat was wel kenmerkend voor die periode. Salesiaan Miel De Boe stond bij voorbeeld erg open voor godsdienstkritiek. Je kan er vanop aan dat we op die leeftijd niets liever deden dan met opzet tegen de schenen van de kerk trappen. Dat die ruimte er was, vond ik heel tof.

Waren de laatste jaren hier dan ook je beste?

De vriendschappen van toen werden hechter. Ik herinner me ook dat we een muziekbondje hadden waarin ook Joachim Gruwez actief was. We speelden samen onze favoriete songs, gingen als laatstejaars samen op café en kwamen ook geregeld bij elkaar thuis. Het was losbreken richting hogere studies. Dat kon omdat de school toen heel progressief was. Het zal geen toeval dat ik hier mijn eerste kus gaf in het gangetje van de kapel naar de speelplaats. De gelukkige heette Ben, op de allerlaatste schooldag van het tweede jaar, het boekenfonds was net voorbij (glimlacht).

Was je toen al veel met taal bezig?

Nog niet in mijn vrije tijd, maar alle taallessen waren de leukste van de hele week. Zo kreeg ik Latijn van Remi Clarysse en Frans van Katelijne Nottebaere. Die lessen stonden op hoog niveau. We konden ook goed Duits toen we hier afstudeerden, al hadden we niet eens zoveel uren gekregen. Het echte schrijven is pas later in mijn leven binnengeslopen. Ik was wel voorbestemd een literaire richting te volgen. Ook het PMS, de voorloper van het CLB, raadde me aan iets in de richting van Taal en Cultuur te doen. De kiem daarvan ligt zeker in de Don Boscolaan.

Aan welke leerkrachten behoud je naast de namen die je noemde, goeie herinneringen?

Aan veel mensen eigenlijk! Wiskunde was niet mijn favoriete vak, maar Michel Werbrouck was wel een fenomeen. Hij had een ongelooflijk charisma voor de klas en wijdde al eens uit over iets totaal anders. Zo nam hij ons mee met zijn ongelooflijke verhalen over zijn moeder en grootmoeder. We hingen aan zijn lippen. Ook bij de taal-leerkrachten zat er veel talent. Iedereen van hen had zijn eigen methode, maar ze hadden vooral het talent hun lessen op te hangen aan een verhaal dat bekliffde. Iemand als Nottebaere was daar heel sterk in. Je zat elke keer te wachten op het vervolg van de verhalen uit

haar vorige lessen, Clarysse nam je dan weer mee naar de wereld van de antieke culturen. Een vak als aardrijkskunde vond ik op zich niet zo tof, maar Bea Maenhout was een kei in didactiek en leerde ons hoe we moesten structureren en samenvattingen maken. Mindmap avant la lettre. Ook Renaat De Deygere vond ik een heel sterke leraar. Hij legde soms zijn les stil om het te hebben over de actualiteit uit de wereld. Van de Franse Revolutie schakelde hij moeiteloos over naar de huidige toestand in Irak. Op één A4-tje vatte hij dan de hele actualiteit samen. Je kon het nieuws volgen in zijn les. Dankzij Renaat volgde ik de actualiteit, ook al interesseerde me dat vooraf niet zo. Ik hoop dat je in mijn stijl van lesgeven stukjes van de mensen die ik noemde kan herkennen.

Was je wat je noemt een 'goeie leerling'?

Ik was wellicht 'een strever'. Ik had veelal goeie punten maar moest daar toch wat moeite voor doen. Ik was ook de jongere zus van Frank en bij hem ging het vanzelf. Vaak werd ik met hem vergeleken, maar dat heeft me geen trauma opgeleverd. Het studeren combineerde ik in die tijd met zwemmen op hoog niveau. Toen ik naar Antwerpen ging studeren en het uitgangseven leerde kennen, kwamen er andere dingen in de plaats. Door het zwemmen heb ik helaas wel de Italiëreis gemist omdat ik op stage moest met de nationale ploeg.

Welke band heb je nu nog met Kortrijk?

Ik woon nu in Oostende, mijn man is een Limburger en ik werk in Brussel. De band met Kortrijk is dus verdwenen. We zijn naar de kust gaan wonen omwille van de zee. Een bewuste keuze. Ik wou na mijn studies in Antwerpen eigenlijk niet meer terug naar West-Vlaanderen, want ik vond het er wat bekrompen. Toch verhuisden we onder impuls van mijn man van Brussel naar Oostende en nu krijg je mij daar niet meer weg. Het is een stad met een hoekje af, een open stad waar je de hele wereld aantreft. Kosmopolitisch dus, maar een stad waar je je vlot kan integreren. Ik weet ook dat oud-DBK-leerkracht Luc Inion er woont, in november kwam ik hem zelfs toevallig tegen in de supermarkt.

Je mocht dit jaar voor het eerst signeren op de Antwerpse Boekenbeurs. Hoe ben je tot het boek 'Het grote goeie manierenboek' gekomen?

Ik was al een tijdje aan het schrijven, kolderpoëzieachtige dingen en columns, maar nooit met het idee om te publiceren. Door het pendelen tussen Brussel en Oostende begon ik me er nog meer in te verdiepen en toen mijn dochter Charlotte ouder werd, had ik nog meer inspiratie uit het dagelijkse leven. Het waren vooral de discussies tussen mij, eerder los als het gaat over tafelmanieren, en mijn man die misschien een klein beetje ouderwets is op dit punt, die de aanleiding tot dit boek vormden, samen

met de vaststelling dat wij volwassenen ons heel vaak zelf niet aan onze eigen regels houden. Iets wat onze kinderen uiteraard niet ontgaat! (lacht). Ik stuurde mijn manuscript naar uitgeverij Clavis en die reageerde erg enthousiast. Zo is het boek uiteindelijk geboren.

Is het moeilijk om voor kinderen te schrijven?

Ik vind niet dat je kinderen mag onderschatten en dus heb ik mijn taalgebruik niet heel erg aangepast. Verkleinwoorden probeer ik bewust te vermijden. Zeg de dingen zoals ze zijn met de woorden die bestaan. Ik wil ook een zekere gelaagdheid in mijn boeken aanbrengen zodat die door kinderen en volwassenen anders worden begrepen. Elke leeftijd ziet er zijn ding in. Ik doe dus niet te veel toegevingen aan het kind, tenzij via de illustraties. De lay-out moet vooral motiveren om te lezen.

Het boek kreeg goeie recensies. Komt er nog meer?

Jawel, dat mag ik nu wel verklappen. Het worden drie boekjes in een ruimere Clavisreeks rond seksuele opvoeding voor een iets jongere leeftijdsgroep. Luchtig en taboedoorbrekend, zonder te veel rare woorden en met veel humor. Best niet simpel, maar ook boeiend om te maken. Het eerste van de drie boeken komt in 2020 uit. Een titel heb ik nog niet.

Je hebt vorig jaar ook lesgegeven in een derde middelbaar. Hoe kijk je terug op die ervaring?

Het schriftelijk niveau van het Nederlands is er duidelijk op achteruit gegaan. Eenvoudige spellingfouten tegen de klinkers en dubbele medeklinkers en vooral ook een gebrek aan basiskennis over tekststructuur en logische samenhang, bij voorbeeld alinea's en zo. Dan denk ik altijd dat wij die fouten in onze tienerjaren toch niet maakten. Ligt dat aan een zekere slordigheid of minder focus op vormcorrectheid? Ik vind het bijzonder jammer dat de leescultuur is weggevalen. Wij lazen in onze kinderjaren echt heel veel. Ik hoop dan ook dat we de kentering daarmee kunnen inzetten.

STEVEN VERHAMME

Op de koffie bij oud-leerlingen...

Steven Verhamme

PHILIPPE MONSEREZ

Liefst 46 jaar geleden zette hij zijn eerste stappen in de Don Boscolaan. Op een grijze ochtend eind september trok hij terug naar de school die hem mee maakte tot wie hij is geworden. Philippe Monserez, ondertussen 60, nam ons mee naar het DBK van de jaren '70.

De Don Boscolaan is toch wel wat veranderd. De populieren van toen zijn blijven staan maar de aardappel- en maïsvelden zijn vervangen door stijlvolle villa's. De inkom van de school is dezelfde gebleven. Er hangt een warme en gemoedelijke sfeer merkt onze gast op. De ongedwongenheid van toen is nooit verdwenen.

Je ouders woonden in Harelbeke en toch koos je voor DBK.

We woonden in een rustige wijk rond een kerktoeren. Toch kozen mijn ouders voor een school in de stad. Eerst trok ik met de bus naar het Damiaancollege, bij de sluiting ging ik vanaf het derde middelbaar naar Don Bosco. Ik was er vier jaar intern. Mijn broer en ik gingen op maandagmorgen het huis uit. We werden door de bus van de school opgepikt. Op zaterdagmiddag gingen we naar huis, want we kregen nog les in de voormiddag.

Was je graag intern?

We vormden een toffe bende, alle jongeren hadden een goeie relatie met de leerkrachten en de paters. Er bestond geen besef van tijd, de weken vlogen voorbij. Na schooltijd hadden we een uur verplichte studie, daarna gingen we sporten en eten, gevolgd door alweer een uur sport en studie. De avond zat erop voor je 't wist. We waren met een zestal basketters die in het weekend in competitie speelden. Aangezien we tijdens de week niet konden gaan trainen, moesten we dat dus hier doen. We speelden door weer en wind, altijd buiten want de sporthal was er nog niet. Toen ik in mijn laatste jaar zat, is de bouw van de huidige sporthal begonnen. Op het basketbalveldje waar ik uren heb geoefend, staan nu de fietsenstallingen. Don Bosco stond trouwens garant voor een gezonde geest in een gezond lichaam. Op woensdagmiddag werden we verplicht om te sporten, naast de obligate studie. Als intern was je verplicht om op een uurtje je huiswerk klaar te krijgen. Die gedrevenheid

voor tijd heb ik mijn hele leven lang mee gedragen. Wie naar huis ging, werkte doorgaans veel trager.

De paters speelden een prominente rol in de jaren '70. Deed het je iets toen je vernam dat ze in de zomer uit Kortrijk zijn vertrokken?

De algemene directie van de school bestond toen enkel uit Salesianen, het internaat werd beheerd door de paters en ze gaven ook de sleutelvakken : Latijn, geschiedenis en uiteraard godsdienst. Ik schrok er wel van toen ik hoorde dat het klooster zou sluiten. Daarnet maakte ik een wandeling door de school en stond ik stil bij het kerkhof van de paters. Ik dacht terug aan die tijd van Bert Joosten en Piet Van Roey. Het zijn twee namen die altijd blijven hangen zijn.

Was je een goeie student?

Ik denk het wel, ik was altijd bij de eersten van mijn klas. Ik maakte destijds ook de overstap van Latijn-Grieks naar Latijns-wiskunde. Ik kon eigenlijk alle richtingen aan. Door de studies wiskunde ben ik uiteindelijk ingenieur geworden, een richting die Werner Roesbeke zaliger me heeft ingefluisterd. We werden in DBK perfect voorbereid op die studie.

Klopt het dat jullie enkel van mannelijke leerkrachten les kregen?

Tot net voor het einde van mijn loopbaan hier kan ik dat bevestigen. Dan kwam Bea Maenhout, de allereerste vrouwelijke leerkracht van de school. We kregen van haar aardrijkskunde. Ik ben haar nooit vergeten omdat ze met beide handen op het bord kon schrijven met krijt (lacht)! In het laatste jaar werd de school trouwens gemengd. Iedereen moest zijn weg daarin wat zoeken. Jongens begonnen plots de stoere uit te hangen, meisjes lieten zich niet zomaar onbetuigd.

Zijn er leerkrachten die je mee gevormd hebben tot de persoon die je nu geworden bent?

Wat mijn beroepskeuze betreft noem ik zeker Werner Roesbeke. Ik heb hem drie schooljaren gehad, negen uur wiskunde per week en dat in een klas met amper zes leerlingen. De bekendste daarvan was Renaat Landuyt die het later tot Vlaams minister en burgemeester van Brugge zou schoppen. Negen uur wiskunde, dat was pure personal training. Tijdens het laatste trimester van het laatste jaar deed Werner er nog een schepje bovenop om ons klaar te stomen voor het toelatingsexamen ingenieur. Van Jos Grégoire kregen we geschiedenis. Ik heb van hem geleerd hoe je best samenvattingen kan maken. Ik ben mijn hele leven lang zijn technieken en afkortingen blijven gebruiken. Ook aan de lessen bio, natuurkunde en chemie van Jean-Jacques Pieters denk ik met weemoed terug. Op maandag had hij soms wel eens kleine oogjes na een optreden van de Golden River City Jazz Band.

Wat doe je voor de kost anno 2019?

Ik werk bij AG Real Estate, een onderdeel van verzekeraar AG Insurance. Die moet de premies die ze ontvangt van levens- en groepsverzekeringen beleggen op lange termijn. Al die premies worden belegd in vastgoed, aandelen en obligaties. Zo proberen we een jaarlijks rendement te creëren dat tegemoet komt aan de verwachtingen van de toekomstige gepensioneerden. Met het gedeelte van die premies dat aan AG Real Estate is toegewezen, kopen en verkopen we gebouwen, maar doen ook eigen ontwikkelingen. We maken ontwerpen in overleg met architecten. De uitvoeringen gebeuren dan in samenspraak met aannemers. Het resultaat wordt verkocht of in eigen portefeuille gehouden. We bouwden ondertussen shoppingcentra, kantoorgebouwen, appartementen, distributiecentra, scholen en rusthuizen in België en Frankrijk.

Is het de wereld van het grote geld?

Het is een business waarbij de grote bedragen over de toonbank rollen. De reserves van Insurance bedragen ongeveer 60 miljard euro, tien procent daarvan gaat naar vastgoed. Het hele team bestaat uit 240 man die ervoor moeten zorgen dat die 6 miljard iets opbrengt. Ik ben met mijn team ook verantwoordelijk voor de operationele leiding van het project 'Scholen van morgen'. Onder die vlag hebben we nu al 161 schoolgebouwen neergepoot, bij voorbeeld in Don Bosco Groot-Bijgaarden. Er zijn nog

21 bouwprojecten bezig, dat alles voor een slordige som van 1,5 miljard euro. Het gaat steeds om PPS-projecten: privaat-publieke samenwerkingen. Elke School van Morgen is een uniek project, gebaseerd op de lokale noden en visie, dat moet rekening houden met de lokale stedenbouwkundige voorwaarden en beantwoordt aan alle moderne eisen qua duurzaamheid, comfort en flexibiliteit. Dat we met 70 verschillende architecten samenwerken, is ook een garantie voor uniciteit.

Klopt het dat de scholeninfrastructuur in Vlaanderen erg verouderd is of moeten we dat allemaal niet zo negatief zien?

We hebben ons patrimonium enorm verwaarloosd de voorbije decennia. Wegen, tunnels en bruggen zijn er niet goed aan toe en 60 procent van de scholen zijn meer dan 60 jaar oud. Ook die zijn dus aan vervanging toe. Ik vind het pijnlijk dat er zoveel budget gaat naar herstellingswerken van scholen. Het is vaak water naar de zee dragen. Vroeg of laat moet alles toch compleet vernieuwd worden. Elke scholengemeenschap zou een masterplan moeten bezitten voor zijn patrimonium en inzetten op lange-termijninvesteringen.

Over gebouwen gesproken. Ik ben daarnet met jou langs de nieuwbouw gewandeld. Wat zijn je eerste indrukken?

Het is een mooi, attractief en open schoolgebouw, opgetrokken in een moderne, hedendaagse stijl. Vroeger gaven klassen een gesloten indruk door de dikke muren en de kleine vensters. Veel lokalen lagen achter een gang. Nu is alles veel transparanter. Geen kleine klasjes meer. Je treft er geïntegreerde open lokalen aan met veel multimedia. Anderzijds hebben sommige oudere klasjes natuurlijk hun charme. Het deed het me deugd om het oude auditorium te zien waar nu wetenschappen wordt gegeven. Een soort tribuneklas waar ik vroeger aardrijkskunde kreeg.

Tot slot, je bent als leider mee geweest op de legendarische kampen van Don Bosco. Er is ongetwijfeld een anekdote die je is bijgebleven.

Ik denk dat ik een vijftal keer ben mee geweest op kamp. Bert Joosten had in de familie een militair en zorgde er twee jaar voor dat we konden kamperen in Hechtel. Later was het zelfs in het Duitse Vogelsang! Toen we daar een bepaald jaar aankwamen, liep het water door de tenten. Daarom mochten we overnachten in de kazerne zelf. De zoon van een van de commandanten was zo onder de indruk van de kampsfeer dat hij zijn zoon met ons wou mee sturen. Het was een verwend ventje dat geen grenadine wou van de DBK-leiding, maar per se cola wou. Zijn vader is die daarna speciaal komen brengen met een ... helikopter! Het was een heel dure fles cola, maar ze leverde een onvergetelijke anekdote op!

STEVEN VERHAMME

FACEBOOKSPROKKELS

Foto's uit de periode 81-84

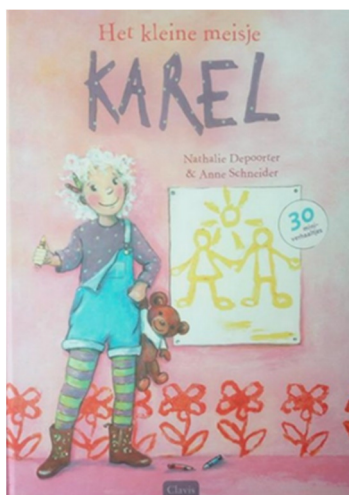
Kris Casier (uitgangsjaar 84) plaatste een aantal mooie foto's, waarvan hier twee exemplaren:

Gerry Seynaeve (uitg.1990) : *"Als leraar hoor ik vaak klagen over de (fysieke) houding van leerlingen op foto's. Ik ben ergens opgelucht om vast te stellen dat ze er toentertijd ook al bij hingen."*

Natashia Kelly Group on tour

Hierbij het novemberprogramma van Natashia Kelly (uitg.2004), jazz-zangeres. Zij is op 12 februari te bewonderen en te beluisteren in de Concertstudio (muziekcentrum Track) te Kortrijk. Met haar trio slalomt ze tussen stilte en ritmische trance, via a capella, improvisatie en een poëtische rode draad. Zij bracht ondertussen haar tweede digitaal album uit. (Zij deelt die avond met het trio Pentadox.)

Nathalie Depoorter en het kleine meisje Karel

Oud-leerlinge Nathalie Depoorter (uitgangsjaar 1992) schreef 'Het kleine meisje Karel': *"Karel is een meisje met een jongensnaam. Ze staat vrolijk en vol verwondering in het leven. Samen met haar beste vriend Klaas speelt ze veel en praat ze nog meer. Over de kleine dingen van elke dag, maar ook over grote gevoelens. Soms maken ze ruzie, maar lang duurt dat nooit. Een boek met grappige, herkenbare voorleesverhaaltjes voor kinderen vanaf 5 jaar. .."* Van haar hand ligt ook 'Het grote goedemaneierenboek' in de boekhandel. Je vindt trouwens in deze Schakel een interview met haar.

Lieve Sabbe op Vanuatu

Lieve Sabbe (uitg.1986): *"Vandaag op bezoek in één van onze projecten in een buitenwijk van Port Vila, Vanuatu. De Saint Jean Bosco (!) parochie stelt een ruimte ter beschikking waar jonge kinderen met een beperking komen spelend leren, ter voorbereiding op hun integratie in het gewoon onderwijs."* (nvdr: De Republiek Vanuatu is een eilandengroep op de wereldkaart rechts van Australië)

DBK NODIGT UIT

Sinds vorig jaar werken de ouderraad en de oud-leerlingebond van onze school samen met het OC Marke in het kader van de 'voordrachtreeks Marke'. Voor begin volgend jaar wisten ze volgende sprekers te strikken.

Steph Goossens

Pesten kan niet meer

In deze boeiende interactieve lezing vertelt Steph Goossens openhartig hoe hij het zelf jarenlang hard te verduren kreeg. Vanuit zijn eigen ervaring vertelt Steph wat pesten met hem als jongere heeft gedaan, en hoe hij zich er uiteindelijk doorheen sloeg. Hij deelt een resem tips en adviezen om pesten te voorkomen of te bestrijden. 'Pesten kan niet meer' is ook een boek, waarin hij de strijd aanbindt met bully's op school en daarbuiten.

Donderdag 20 februari - 20:00 uur - OC Marke vvk € 5 / add € 7

Jan Balliauw

Het Rusland van Poetin en de relatie met het Westen.

Jan Balliauw -expert internationale relaties en Rusland bij VRT NWS en een autoriteit op het vlak van Oost-Europa- vertelt over het ontstaan van de huidige crisis tussen Rusland en het Westen, en wat de gevolgen zijn voor de internationale relaties. Hij verklaart de Russische strategie van 'hybride oorlogsvoering' en gaat en passant ook in op de onverwachte verkiezing van Donald Trump tot president van de VS, die de tegenstellingen meer dan ooit scherpstelde.

Dinsdag 17 maart - 20:00 uur - OC Marke - vvk € 5 / add € 7

Oud-leerlingen reünies 2020

Spreek nu reeds af met vrienden van jouw jaar....

- ⇒ Naar receptie bij Mossel-feest op vrijdag 17 januari : de DBK-uitgangsjaren 2010, 2005, 2000, 1995, 1990, 1985
- ⇒ Naar receptie, etentje, rondleiding op zaterdag 9 mei (opendeurdag) : de DBK-uitgangsjaren 1980, 1975, 1970, 1965, 1960 en vroeger
- ⇒ Naar reünie-pasta-avond : zaterdag 17 oktober
- ⇒ En noteer ook al : kaart- en spelavond ism ouderraad : vrijdag 20 november

DBK NODIGT UIT

Toneel derde graad: **Faust**

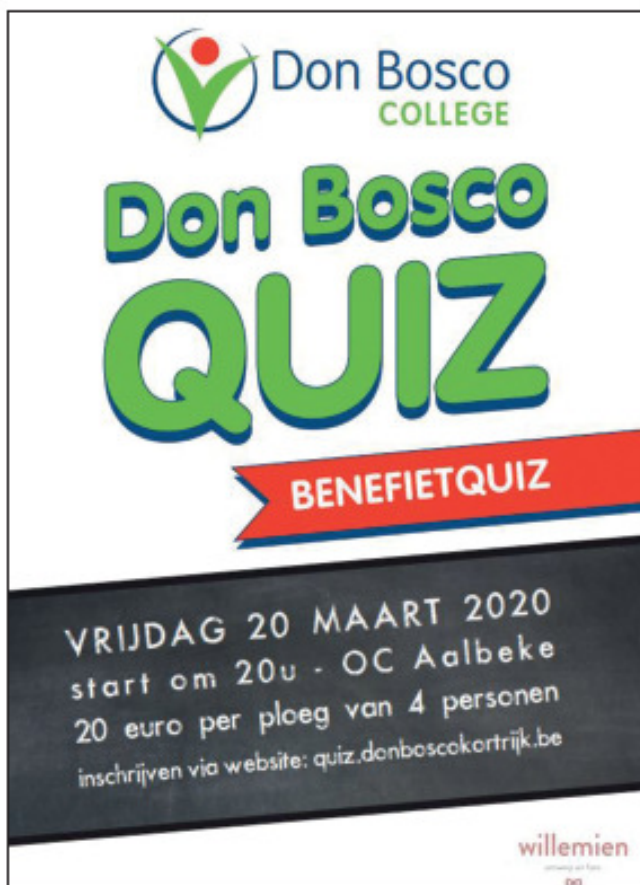
zaterdag 1 februari - 20.00 uur - OC Aalbeke

Regie: Lieven Muylle - Matthijs Roets - Bram Van Beneden

Faust wil beschikken over een hogere kennis, zo verregaand dat ze in Gods ogen nooit zou mogen toevallen aan een mens. Hij laat zich verleiden tot een pact met de duivel (in de vorm van Mephisto). Lange tijd geniet hij van de ongebreidelde geschenken van de duivel, maar vreemd genoeg kan dit hem niet gelukkig maken. Uiteindelijk ondervindt hij dat het geluk voortkomt uit het verrichten van goede daden...

Wie de voorstellingen van de voorbije jaren meemaakte, weet dat hij zich aan een eigentijdse en eigenzinnige versie van deze klassieker mag verwachten.

Allen daarheen!

The poster features the Don Bosco College logo at the top left, which consists of a stylized green figure with arms raised inside a circle. To the right of the logo, the text 'Don Bosco COLLEGE' is written in a sans-serif font. Below this, the words 'Don Bosco' are in a smaller green font, and 'QUIZ' is in a very large, bold, green font. A red banner with white text 'BENEFIETQUIZ' is positioned below the main title. At the bottom, a dark grey box contains white text: 'VRIJDAG 20 MAART 2020 start om 20u - OC Aalbeke 20 euro per ploeg van 4 personen inschrijven via website: quiz.donboscockortrijk.be'. The logo for 'willemien' is in the bottom right corner.

Don Bosco QUIZ

vrijdag 20 MAART

20.00 uur

OC Aalbeke

DBK NODIGT UIT

Uitnodiging

directie en personeel van het Don Boscollege Kortrijk
nodigen u vriendelijk uit op hun

38ste mosselfeest

op vrijdag 17 en zaterdag 18 januari 2020 om 19 uur
en op zondag 19 januari 2020 om 12 uur

menu:

- mosselen naar believen + frietjes of brood + dessert €20,00
- halve kip of vol-au-vent + frietjes + dessert €15,00
- veggie-menu + dessert €15

kindermenu (tot 12 jaar):

- mosselen of vol-au-vent + frietjes + ijsje €10,00

Inschrijven online tot en met 12 januari 2020

(zolang er plaatsen beschikbaar zijn)

enkel via de link "mosselfeest.donboscollege.be"

(dit is géén mailadres !)

of telefonisch op 056/ 26 50 54

(vanaf 6 januari 2020 elke voormiddag van 8.30 uur tot 11.30 uur)

Na de online inschrijving ontvang je onmiddellijk een bevestigingsmail met alle gegevens voor een correcte betaling
(controleer ook even de SPAM indien je geen mail ontvangt).

Let wel ! De inschrijving is enkel geldig bij betaling vóór 15 januari 2020.

Na deze datum wordt de reservering geannuleerd .

De opbrengst van onze mosselsouper wordt aangewend voor de aankoop van iPads en laptopkarren voor de nieuwbouw

Je vindt ons op Facebook onder "Oud-leerlingen Don Bosco Kortrijk"

Blijf op de hoogte : word lid van onze (publieke) groep

DON BOSCO

Don Boscolaan 30
8500 KORTRIJK
tel 056 26 50 50
Email: info@donboscocortrijk.be

Bezoek ons op
www.donboscocortrijk.be

Oud-leerlingenbond Don Bosco Kortrijk

Nieuws

Foto's

Agenda

Contact

Leden

Pagina 1 [2](#) [3](#) [4](#) [5](#) [6](#) [7](#) [8](#) [9](#) [10](#) [11](#) [12](#) [13](#) [14](#) [15](#) [16](#) [17](#) [18](#) [19](#) [20](#) [21](#) [22](#) [23](#)

mossfeest 17, 18, 19 januari 2020

Het jaarlijkse mossfeest gaat dit jaar door In het weekend van 17, 18, 19 januari. Inschrijven via <http://mossfeest.donboscocortrijk.be>

Bij het mossfeest is iedereen welkom. Bovendien bieden we op vrijdagavond voor de afstudeerjaren 1985, 1999, 1995, 2000, 2005 en 2010 een voorafgaande receptie aan, die start vanaf 19u.

Bericht geplaatst op za 28 december 2019 om 20:51

[Meer lezen](#)

Schakel 29 van september 2019

In deze Schakel : Het vertrek van de salesianen uit Kortrijk - Op de koffie met Sarah Algoet - Koningin Paola-prijs voor STEM - Via : Waarom ik niet - Facebook-sprokkels

Bericht geplaatst op do 28 november 2019 om 20:44

[Meer lezen](#)

zondag 05 januari 2020

Leden login

E-mail:

Paswoord:

Login

Paswoord vergeten

Account aanvragen

Links

[1. DBK](#)

[2. Donbosco.be](#)

[3. Privacyverklaring](#)

